Prima instanță: Judecătoria Hîncești sediul Ialoveni – judecător Viorel Botnaraș
Dosarul nr. 2a-3923/25; PIGD nr. 2-25061608-02-2a-18112025

D E C I Z I E

25 martie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Instanța de judecată în componența:
Preşedintele completului, judecător – Ana Panov
Judecătorii – Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan
Grefier – Andreea Caracaș

Examinând în ședință publică, în limba de stat, apelul declarat de Corobca Ion, reprezentat de avocatul Negrei Nicolae, împotriva hotărârii Judecătoriei Hîncești sediul Ialoveni din 4 septembrie 2025, pronunțată în cauza civilă intentată la acțiunea civilă înaintată de Corobca Adriana către Corobca Ion cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținere, –

C o n s t a t ă:

1. **Partea descriptivă – pretenţiile reclamantului, obiecţiile pîrîtului şi explicaţiile celorlalţi participanţi la proces:**
2. În data de 05 mai 2025 Adriana Corobca, reprezentată de avocatul Viorel Dodon, s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Corobca, intervenienți accesorii Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru – Vest Structura Teritorială Călărași și Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru Structura Teritorială Ialoveni cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținere pentru copii minori.
3. Ca argumente în susținerea cerințelor invocate, reclamanta, indică că în data de 17 noiembrie 2018 a fost înregistrată căsătoria de către Primăria satului Ulmu, raionul Ialoveni cu numărul 23. În timpul căsătoriei s-au născut copii David Corobca (născut la 23 decembrie 2021) și Xenia Corobca (născută la 31 ianuarie 2019).
4. Adriana Corobca, a indicat în cererea de chemare în judecată că în relațiile de familie sunt neînțelegeri și nu mai doresc să păstreze căsătoria, motiv din care a solicitat să fie desfăcută căsătoria fără acordarea termenului pentru împăcare.
5. În ceea ce privește locul de trai al copiilor minori, reclamanta, susține că este oportun de a fi stabilit domiciliul cu ea, mama, fiindcă au o vârstă fragedă, sunt atașați emoțional față de ea și la moment ambii copii sunt în grija doar a ei.
6. Subsecvent, în pretențiile înaintate față de prima instanță, reclamanta a solicitat încasarea din contul pârâtului a pensiei de întreținere pentru copii minori în sumă de 3 500 (trei mii cinci sute) lei lunar pentru fiecare copil, pentru a fi asigurați cu hrană zilnică, îmbrăcăminte și

încălțăminte, rechizite, medicamente, taxe pentru instituțiile de învățământ și pentru activități extra-curriculare.

7. Este de menționat faptul că în data de 14 mai 2025, pârâtul a depus cererea nr.3169, prin care declară că este de acord cu pretențiile invocate de către reclamantă și nu obiectează nici la o cerință invocată de Adriana Corobca.
8. **Hotărârea primei instanțe**: Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 04 septembrie 2025 instanța de judecată a hotărât: Se admite integral cererea de chemare în judecată depusă de Corobca Adriana către Corobca Ion, intervenienți Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru și Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru-Vest, privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținere pentru copii.
9. Se desface căsătoria încheiată între Corobca Ion și Corobca Adriana, înregistrată la Primăria Ulmu, r-nul Ialoveni, la data de 17.11.2018, actul de căsătorie nr. 23. Pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei şi eliberarea certificatului de divorţ se încasează de la Corobca Ion și Corobca Adriana, în beneficiul statului, taxa de stat în cuantum de cîte 500% de la fiecare. Se stabilește domiciliul copiilor minori *****, a.n. ***** și Corobca David, a.n. 23.12.2021, cu mama Corobca Adriana, a.n. *****.
10. Se încasează de la Corobca Ion, a.n. *****, IDNP *****, domiciliat în r-nul ***** în beneficiul lui Corobca Adriana, a.n. *****, IDNP *****, domiciliată în r-nul ***** pensia de întreținere pentru copiii minori *****, a.n. ***** și Corobca David, a.n. 23.12.2021, în mărime de a cîte 3500 (trei mii cinci sute) lei lunar, pentru fiecare copil, începând cu data adresării în instanța de judecată – 05.05.2025 și până la atingerea majoratului copiilor.
11. În conformitate cu prevederile art. 256 alin.(1) lit. a) Cod de procedură civilă, hotărârea privind plata pensiei de întreținere se execută imediat. Se încasează de la Corobca Ion, a.n. *****, IDNP *****, domiciliat în r-nul ***** în contul statului, taxa de stat, pentru capătul de cerere privind încasarea pensiei de întreţinere, de la care reclamanta a fost scutită, în mărime de 3070 (trei mii șaptezeci) lei.
12. **Solicitarea apelantului și motivele de fapt şi de drept pe care se întemeiază apelul:**
13. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 23 septembrie 2025, apelantul Ion Corobca, prin intermediul avocatului Nicolae Negrei, a depus apel împotriva hotărârii Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 04 septembrie 2025, solicitând casarea hotărârii cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă parțial acțiunea, în partea ce ține de încasarea pensiei de întreținere pentru copii minori.
14. **În motivarea cererii de apel,** a invocat că, prima instanță nu a întreprins toate măsurile procesuale necesare examinării complete și multilaterale a cazului, efectuând o cercetare judecătorească vădit incompletă și unilaterală, respectiv a ajuns la concluzii pripite de admitere a acțiunii în partea ce ține de încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori în cuantum de 3 500 (trei mii cinci sute) lei lunar pentru fiecare.
15. Apelantul, susține că instanța de fond a pus în sarcina lui Ion Corobca o parte semnificativă a cheltuielilor de întreținere a copiilor minori, fapt ce contravine prevederilor art.5 al Convenției Internaționale cu privire la drepturilor copilului din 20 noiembrie 1989 care indică că „statele părţi vor respecta responsabilitatea, dreptul şi obligaţia pe care le au părinţii sau, după caz, membrii familiei lărgite sau a comunităţii, conform cutumei locale, tutorii sau alte persoane prin lege responsabile pentru copil, de a-i da acestuia, într-un mod care să corespundă dezvoltării capacităţilor acestuia, orientarea şi sfaturile corespunzătoare exercitării drepturilor pe care i le recunoaşte prezenta Convenţie”.

16. De asemenea, apelantul invocă prevederile art.18 alin.(1) al Convenției, care indică că „statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului.” și art.18 alin.(2) din Legea privind drepturile copilului nr.38-XIII din 15 octombrie 1994, ce prescrie că „ambii părinţi, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspundere principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului, ţinând cont în primul rând de interesele acestuia”, coroborate art.58 alin.(1) Codul familiei care relevă că „părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat.”.

17. Prevederile supra indicate, în opinia apelantului, determină obligația părinților de a contribui la întreținerea, dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială a copilului în egală măsură și în această ordine de idei, tinde să comunice instanței de apel că potrivit prevederilor alin.(2) art.76 Codul Familiei, cuantumul sumei băneşti fixe încasate în conformitate cu alin.(1) al art.76 din acelaşi cod se determină de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părţilor, de alte circumstanţe importante şi păstrîndu-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului, astfel prin stare materială, instanţa de fond urma să analizeze situaţia socio-economică a părintelui, determinantă pentru întreţinerea unei vieţi decente pasibile stabilirii în rezultatul identificării tuturor bunurilor imobile şi mobile deţinute în proprietate, a veniturilor obţinute din activităţi generatoare de profit, precum şi a factorilor ce influenţează nemijlocit aspectul economic al persoanei.

18. Susține apelantul că, reieșind din prevederile legale și din situația factologică, este în imposibilitate de a achita suma de 3 500 (trei mii cinci sute) lei lunar, or, nu o consideră proporţională raportată la datele Biroului Naţional de Statistică şi la posibilităţile lui Corobca Ion.

19. Solicită instanței de apel, modificarea cuantumului pensiei de întreținere, cu stabilirea sumei de 2 500 (două mii cinci sute) lei lunar, din considerentele că o parte din timp, copii îl petrec cu el, respectiv are obligațiunea de a-i întreține, în plus, achitările pe care trebuie să le facă, fiind obligat de instanța de judecată, afectează situația sa financiară, aceasta fiind sub minimul de existență.

20. Nu în ultimul rînd, apelantul și reprezentantul acestuia, reiterează că, în paralel cu suma încasată de instanța de judecată, contribuţia materială din partea lui Corobca Ion nu se limitează doar la aceasta, ci apelantul mereu suportă cheltuieli suplimentare de tratament, recreere, sărbători, contribuie plenar la întreţinerea copiilor şi asigură cu cele necesare unei bune creşteri şi dezvoltării corespunzătoare a copiilor, cum ar fi mijloace financiare suplimentare, îmbrăcăminte, alimente.

21. În ordinea de idei expuse, apelantul, solicită casarea hotărârii Judecătoriei Hîncești sediul Ialoveni din 04 septembrie 2025, în partea ce ține de încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori, prin micșorarea cuantumului de la 3 500 (trei mii cinci sute) lei lunar pentru fiecare copil la 2 500 (două mii cinci sute lei) lunar.

22. Termenul legal de declarare a apelului:

23. În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

24. În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Hîncești sediul Ialoveni a fost pronunțat la 04 septembrie 2025, iar cererea de apel datează din 22 septembrie 2025, Colegiul civil constată că apelul a fost declarat în termenul prevăzut de Lege.

25. Poziția părților în cadrul ședinței de judecată:

26. În ședința instanței de apel, apelantul Ion Corobca, nu s-a prezentat personal, însă a fost reprezentat de către avocatului Nicolae Negrei, care a pledat pentru admiterea cererii de apel, casarea hotărârii și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă parțial acțiunea în arta ce ține de încasarea pensiei de întreținere pentru copii minori.

27. Cu privire la cererea lui Ion Corobca, depusă în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, prin care acesta indică asupra faptului că nu are obiecții referitor la cele invocate în cererea de chemare în judecată și este de acord cu admiterea în totalitate a pretențiilor înaintate de reclamantă, reprezentantul apelantului a comunicat că Ion Corobca a fost influențat de către Adriana Corobca și avocatul acesteia, a semnat cererea fără să fie informat despre conținut și consecințele ce succed și desigur nu a presupus că o să achite suma de 3 500 (trei mii cinci sute) lei lunar pentru fiecare copil, din motiv că nu are un loc de muncă stabil și încasează venituri periodice.

28. Intimata Adriana Corobca și avocatul acesteia Viorel Dodan, au fost legal citați prin intermediul poștei electronice (f. d. 56 - 57), însă din motive necunoscute instanței, nu s-au prezentat la examinarea cauzei și nici nu au depus referință sau alte materiale în opoziție cu cererea de apel.

29. Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru – Vest, Structura Teritorială Călărași, la citația instanței, a comunicat prin intermediul poștei electronice că Adriana Corobca nu are viza de domiciliu și nici nu locuiește în raza teritorială a raionului Călărași, respectiv sunt în imposibilitate de a participa la examinarea cererii de apel, iar Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru Structura Teritorială Ialoveni, fiind legal citată și informată despre data și locul petrecerii ședinței, nu s-au prezentat și nu au comunicat instanței motivele neprezentării și nici poziția sa ca autoritate publică asupra litigiului.

30. Drept urmare, prin prisma art. 379 alin. (2) CPC, Colegiul judiciar a dispus examinarea cauzei în lipsa participanților care nu s-au prezentat la proces.

31. Motivarea instanței de apel

32. Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, examinând legalitatea și temeinica hotărârii contestate cu apel, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și în baza materialelor din dosar, ajunge la concluzia că apelul este neîntemeiat și urmează a fi respins cu menținerea hotărârii contestate, având în vedere faptele constatate și concluziile reținute **infra.**

33. Legea și principiile generale aplicabile procedurii de judecare a apelului

34. În conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă „instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decît aceea din hotărîrea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor cînd consimte şi cînd hotărîrea este atacată şi de alţi participanţi la proces”.

35. În temeiul **art. 385 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă al RM** *„instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărîrea primei instanţe”.*

36. În acord cu art. 386 alin. (1) Cod de procedură civilă „hotărîrea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă: a) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin; b) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente; c) concluziile primei instanţe, expuse în hotărîre, sînt în contradicţie cu circumstanţele cauzei; d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat”. (2) **O hotărîre legală în fond nu poate fi casată numai din motive formale.**

37. În conformitate cu art. 387 Cod de procedură civilă, *se consideră că normele de drept material sînt încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanţa judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; b1) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituţională; c) a interpretat eronat legea; d) a aplicat eronat analogia legii sau analogia dreptului.*

38. În temeiul art. 388 Cod de procedură civilă al RM, (1) Hotărîrea primei instanţe urmează a fi casată, independent de argumentele cererii de apel, dacă: *a) cauza a fost judecată de un complet de judecată compus ilegal; b) cauza a fost judecată de instanţă în absenţa unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data şi ora şedinţei de judecată; c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile cu privire la limba procesului; d) instanţa a soluţionat problema drepturilor unor persoane neantrenate în proces; f) hotărîrea nu este semnată de judecător sau de cineva din judecători ori hotărîrea este semnată nu de acel judecător sau de acei judecători care sînt menţionaţi în hotărîre; g) în dosar lipseşte procesul-verbal al şedinţei de judecată; h) în dosar lipseşte procesul-verbal privind efectuarea unui act procedural; i) cauza a fost examinată cu încălcarea competenţei jurisdicţionale*. (2) **Săvîrşirea altor încălcări decît cele consemnate la alin.(1) constituie temeiul casării hotărîrii numai dacă ele au dus sau au putut duce la soluţionarea eronată a cauzei.**

39. În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă „fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale”, iar conform art. 130 Cod de procedură civilă „instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei”.

40. În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă „la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii”.

41. Conform art. 239 Cod de procedură civilă „hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată”.

42. Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres, obligă instanța de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care

nu au fost stabilite, fiind obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

43. Colegiul Civil reține că instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținând-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 § 43).

44. Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

45. Totodată, Colegiul civil consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26, Moreira Fereira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag. 84, 98).

46. Circumstanţele cauzei, constatate de instanţă și probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanţe:

47. Materialele cauzei civile, nemijlocit probele pertinente și concludente, administrate și cercetate în prima instanță confirmă că, părțile Ion Corobca și Adriana Corobca s-au aflat în relații de căsătorie. Din prezenta căsătorie soții au doi copii minori și anume: fiica Xenia Corobca născută la 31 ianuarie 2019 și fiul David Corobca născut la 23 decembrie 2021.

48. Înaintând acțiune civilă, împotriva lui Ion Corobca, intervenienți accesorii Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru – Vest Structura Teritorială Călărași și Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru Structura Teritorială Ialoveni, Adriana Corobca a solicitat desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținere pentru copii minori.

49. Examinând acțiunea în fond, prima instanță a concluzionat în privința temeiniciei acțiunii, fiind desfăcută căsătoria înregistrată înregistrată la 17 noiembrie 2018 de către Primăria Ulmu, raionul Ialoveni, actul de căsătorie nr.23, determinat domiciliul copiilor minori Xenia Corobca și David Corobca cu mama acestora, Adriana Corobca și fiind dispusă încasarea de la Ion Corobca în beneficiul Adrianei Corobca pensia de întreținere a copiilor minori Xenia Corobca și David Corobca în mărime de a cîte 3 500 (trei mii cinci sute) lei lunar.

50. Colegiul civil, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, **respectând limitele apelului declarat**, ajunge la concluzia că prima instanța a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legale a participanților la proces.

51. Legile de care s-a călăuzit instanța de judecată

52. Potrivit art. 18 alin. (1) al Convenției internaționale din 20.11.1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, prevede că, statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea și dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinților sau, după

caz, reprezentanților săi legali. Aceștia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

53. La fel și art. 27 alin. (2) din Convenție prevede că, părinților și oricăror altor persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

54. Potrivit dispozițiilor art. 74 Codul familiei, părinții sânt obligați să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreținere se determină în baza unui contract încheiat între părinți sau între părinți şi copilul major inapt de muncă. Dacă lipsește un atare contract şi părinții nu participă la întreținerea copiilor, pensia de întreținere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinți, a tutorelui copilului sau a autorității tutelare teritoriale.

55. Conform art. 74 Codul familiei, *părinţii sînt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. (2) Modul de plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinţi sau între părinţi şi copilul major inapt de muncă. (3) Dacă lipseşte un atare contract şi părinţii nu participă la întreţinerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinţi, a tutorelui copilului sau a autorităţii tutelare teritoriale.*

56. Potrivit art. 75 alin. (1) și (2) din Codul familiei, *pensia de întreținere pentru copilul minor se încasează din salariul şi/sau din alte venituri ale părinților în mărime de 1/4 - pentru un copil, 1/3 - pentru 2 copii şi 1/2 - pentru 3 și mai mulți copii. Cuantumul cotelor stabilite la alin.(1) poate fi micşorat sau majorat de instanța judecătorească, ținând-se cont de starea materială şi familială a părinților, de alte circumstanțe importante.*

57. Iar, în conformitate cu art. 76 Codul familiei, ***în cazurile când părintele care datorează întreţinere copilului său*** *are un salariu și/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primește salariu și/sau alte venituri, total sau parțial, în natură, ori nu are un salariu și/sau alte venituri, p****recum și în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri, este*** *imposibilă,* ***dificilă*** *sau lezează substanțial interesele uneia dintre părți,* ***instanța judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar*** *sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.75. (2)* ***Cuantumul sumei băneşti fixe încasate în conformitate cu alin. (1) se determină de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părţilor, de alte circumstanţe importante și păstrându-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.***

58. Argumentele și concluziile instanței de apel

59. Reieșind din circumstanțele speței și normele legale enunțate Colegiul judiciar notează că, soților le revine obligația comună de creștere și întreținere a copiilor minori comuni, chiar și în condițiile în care căsătoria dintre părinții copiilor a fost desfăcută.

60. Având în vedere faptul că a fost stabilit domiciliul copiilor minori Xenia Corobca și David Corobca cu mama acestora, Adriana Corobca, iar între părți nu există niciun acord privind întreținerea copiilor minori, încheiat în forma prevăzută de Lege, Colegiul civil conchide că instanța de fond întemeiat a stabilit încasarea de la Ion Corobca a pensiei de întreținere a copiilor în sumă fixă de a câte 3 500 (trei mii cinci sute) lei lunar, pentru fiecare copil, până la atingerea majoratului de către copii în modul corespunzător, or, obligația de întreținere a copiilor le revine ambilor părinți în virtutea responsabilităților asumate începând cu data nașterii copiilor în familia sa.

61. În același timp, stabilind cuantumul pensiei de întreținere în mărime de 3 500 (trei mii cinci sute) lei lunar pentru copii minori, instanța a ținut cont de vârsta acestora, precum și de nivelul de trai adecvat necesar pentru o dezvoltare armonioasă – incluzând creșterea, educația și întreținerea. Or, responsabilitatea privind întreținerea copiilor aparține ambilor părinți, în temeiul obligațiilor asumate din momentul conceperii copilului în cadrul familiei formate de către soți.

62. Colegiul apreciază în mod critic alegațiile apelantului că nu are un salariu stabil lunar, veniturile fiind periodice, deoarece nu au fost prezentate probe relevante care demonstra instanței că suma pretinsă și încasată prin hotărârea contestată este una vădit disproporționată în raport cu veniturile lui Ion Corobca, mai mult ca atît, este evident faptul că incapacitatea de plată temporară, nu constituie temei de a considera că încetează obligația de plată a pensiei de întreținere a copiilor minori, subsecvent, apelantul nu poate pretinde că are venituri neregulate, în contextul în care copilul are dreptul la hrană, îmbrăcăminte, educația, tratamente și alte necesități cotidiene care urmează a fi acoperite.

63. De asemenea, este de remarcat faptul că nu au fost prezentate probe în ceea ce privește incapacitatea de muncă a apelantului, or, declarația sa, despre faptul că nu este angajat oficial, nu constituie temei pentru a fi scutit de obligațiunile sale părintești. Argumentele apelantului, întemeiate pe faptul că petrece timp cu copiii și eventual sunt în grija apelantului în perioada în care are întrevederi cu aceștia, nu sunt determinante și nu constituie temei de scutire a apelantului de la plata pensiei de întreținere.

64. Mai mult, Colegiul civil relevă că, potrivit prevederilor art. 118 CPC, sarcina probei revine părții care invocă anumite circumstanțe. În speță, apelantul nu a prezentat probe pertinente și concludente care să demonstreze că cuantumul pensiei de întreținere stabilit de prima instanță ar depăși posibilitățile sale reale financiare sau că achitarea acesteia i-ar crea o situație materială incompatibilă cu un nivel minim de existență.

65. Totodată, instanța de apel reține că, la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere, prima instanță a ținut cont nu doar de veniturile declarate ale pârâtului, ci și de necesitățile reale ale copiilor minori, de vârsta acestora, de cheltuielile inerente pentru dezvoltarea armonioasă, educație, alimentație, îngrijire medicală și alte necesități cotidiene. Or, interesul superior al copiilor prevalează asupra intereselor patrimoniale ale părinților, iar obligația de întreținere urmează a fi executată în mod efectiv și corespunzător necesităților copilului.

66. Potrivit art.2 al Legii nr.152 din 05 iulie 2012 cu privire la minimul de existență, minimul de existență este un indicator ce reprezintă mărimea valorică a volumului minim de consum al bunurilor materiale și a serviciilor pentru satisfacerea necesităților principale, menținerea sănătății și pentru susținerea viabilității omului, iar, conform art.3 al aceleiași Legi, mărimea minimului de existență include: mărimea valorică a coșului alimentar; cheltuielile pentru procurarea mărfurilor industriale și pentru achitarea serviciilor prestate populației și mărimea primelor și a contribuțiilor obligatorii.

67. Astfel, este întemeiat a reține că, potrivit articolul 31 al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului din 20.11.1989, statele părţi recunosc copilului dreptul la odihnă şi la vacanţă, dreptul de a practica activităţi recreative proprii vârstei sale, de a participa liber la viaţa culturală şi artistică. 2. Statele părţi respectă şi promovează dreptul copilului de a participa pe deplin la viaţa culturală şi artistică şi încurajează punerea la dispoziţie acestuia a mijloacelor adecvate de petrecere a timpului liber şi de desfăşurare a activităţilor recreative, artistice şi culturale, în condiţii de egalitate.

68. Având în vedere cele menționate, instanța de apel punctează că, deși plata pensiei alimentare este destinată a satisface în primul rând nevoile alimentare ale copilului, obligația legală de întreținere a copilului este mult mai complexă decât o simplă îndatorire alimentară, pentru că are menirea de a procura celui îndreptățit resursele necesare împlinirii și a altor trebuințe, precum cele privind asigurarea unei instruiri corespunzătoare, a unei locuințe, a tratamentelor medicale (lunare), iar încasarea pensiei de întreținere într-o sumă mai mică va leza substanțial interesele copiilor minori, ori în orice situația drepturile copilului prevalează (art. 3 alin. (1) al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului).

69. Colegiul civil remarcă că alegațiile apelantului sunt pasibile de respins ca fiind neîntemeiate, or, acesta, asumându-și obligațiile de părinte, urmează să dea dovadă de voință și responsabilitate corespunzătoare întru asigurarea bunei creșteri și dezvoltări normale a copilului său propriu, asigurându-i condiții de trai decente, ținând cont de faptul că întreținerea copiilor minori de către părinți reprezintă o obligație aflată în corelație cu interesul superior al copilului.

70. În această ordine de idei, în opinia Colegiului, toate argumentele și afirmațiile invocate de către apelant sunt vădit lipsite de suport juridic, sub toate aspectele invocate în cererea de apel, s-a expus prima instanță, iar instanța de apel le apreciază ca fiind inconsistente și neîntemeiate în raport cu circumstanțele de fapt stabilite.

71. De altfel, este notabil că, în condițiile speței, soluția pronunțată de prima instanță este una temeinică, bazată pe elucidarea tuturor circumstanțelor speţei şi aplicarea corectă a cadrului legal pertinent cauzei deduse judecății.

72. Astfel, apreciind cuantumul pensiei de întreținere inclusiv în baza informației cu privire la valoarea minimului de existență, reieșind din datele statistice publice, pasibile de a fi accesate inclusiv pe portalul Biroului Național de Statistică https://statistica.gov.md/, potrivit cărora minimul de existență pe ani, categorii de populație, copii, **în raport cu data judecării prezentei cauze și termenului de încasare a pensiei de întreținere a copiilor până la atingerea vârstei majoratului de către copii**, instanța de apel consideră că valoarea minimului de existență constituie doar un criteriu de apreciere care urmează a fi coroborat cu circumstanțele de fapt obiective care privesc fiecare persoană pasibilă a fi întreținută în temeiul Legii.

73. Prin urmare, în circumstanțele în care valoarea minimului de existență pe țară nu este de natură să acopere necesitățile copilului minor, ținând cont de data la care este stabilit cuantumul pensiei de întreținere și calcularea acesteia până la atingerea majoratului de către copii, instanța de judecată consideră că este în drept să decidă **reieșind din principiile egalității între soți, dar întotdeauna în interesele legitime ale copilului minor.**

74. În același timp, având în vedere interesul superior al copilului, în sensul prevederilor art. 23 și 27 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului coroborate cu prevederile art. 75 alin. (2) din Codul familiei, instanța de apel reține faptul că, la stabilirea unui cuantum fix al pensiei de întreținere, ia în considerație în mod prioritar nivelul anterior de asigurare materială și nivelul obiectiv al necesităților primare, cât și al celor speciale ale fiecărui copil.

75. Respectiv, deoarece argumentele apelantului sunt întemeiate pe aprecierea subiectivă a probelor administrate și a faptelor constatate, respectiv pe interpretarea eronată a normelor de drept material și procedural, instanța de apel respinge motivele apelantului și constată caracterul formal în această privință. Nemijlocit, argumentele apelantului se bazează pe aprecierea subiectivă a faptelor constatate și a obligațiilor părintești asumate la naşterea copiilor în familia sa, întru buna educare, creștere, întreținere și dezvoltare a copilului.

76. Cât privește încasarea cheltuielilor judiciare, Colegiul reține următoarele.

77. În temeiul art. 94 Cod de procedură civilă al RM, (1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului. (2) În cazul mai multor reclamanţi sau pîrîţi, aceştia sînt obligaţi să compenseze cheltuielile de judecată în mod egal, proporţional sau solidar, în funcţie de interesul fiecăruia ori de caracterul litigiului dintre ei. Dacă unul dintre coparticipanţi a utilizat mijloace speciale de apărare judiciară, ceilalţi nu sînt responsabili de cheltuielile lui. (3) Prevederile alin.(1) şi (2) se aplică şi la repartizarea între părţi a cheltuielilor de judecată în instanţă de apel, în instanţă de recurs şi în cadrul revizuirii. (4) Dacă, fără a trimite cauza spre rejudecare, modifică hotărîrea atacată sau pronunţă o nouă hotărîre, instanţa ierarhic superioară poate schimba corespunzător repartizarea cheltuielilor de judecată.

78. În temeiul art. 98 alin. (1) Cod de procedură civilă al RM, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanței judecătorești de la pârât, dacă pârâtul nu este scutit de plata acesteia.

79. În acest context, dat fiind faptul că, la depunerea acțiunii privind încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori, Adriana Corobca a fost scutită de drept de la plata taxei de stat, Colegiul civil conchide că, instanța de fond, examinând cauza în fond, întemeiat a dispus încasarea din contul lui Corobca Ion la bugetul de stat al Republicii Moldova taxa de stat în mărime de 3 070 (trei mii șaptezeci) lei.

80. În același timp, Colegiul civile reține că, în cadrul judecării cauzei civile în fond, instanța de judecată a creat participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor şi obligațiunilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptului la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art. 20 din Constituția Republicii Moldova și art. 6 al Convenției Europene pentru apărarea a Drepturilor Omului.

81. În rest, instanța de apel reține că argumentele invocate de către partea apelantă sunt formale și neîntemeiate, reducându-se doar la reiterarea circumstanțelor de fapt și de drept declarate și invocate în apărarea sa, fără a da apreciere probelor pertinente și concludente și normelor de drept care au stat la baza concluziilor primei instanțe, fiind reținute critici subiective față de concluziile instanței de fond, din care considerente urmează a fi respinse, cu menținerea hotărârii judecătorești.

82. La fel, este întemeiat a reține că, săvîrşirea altor încălcări decît cele consemnate la art. 388 alin. (1) Cod de procedură civilă al RM, constituie temeiul casării hotărîrii numai dacă ele au dus sau au putut duce la soluţionarea eronată a cauzei, circumstanțe de fapt și drept care nu au fost constatate în proces, respectiv nu există temei de casare a hotărârii judecătorești în conformitate cu art. 388 alin. (2) Cod de procedură civilă al RM. Prin urmare, în conformitate cu art. 386 – 388 Cod de procedură civilă al RM și ținând cont de faptul că o hotărîre legală în fond nu poate fi casată numai din motive formale, Colegiul civil conchide că nu există temei de casare sau modificare a hotărârii judecătorești.

83. În concluzie, având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, deoarece circumstanțele importante pentru examinarea cauzei au fost constatate şi

elucidate pe deplin de prima instanță, concluziile primei instanțe nefiind în contradicție cu circumstanțele de fapt constatate, la emiterea hotărârii judecătorești prima instanță a aplicat corect normele de drept material și procedural, iar apelul declarat este neîntemeiat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia să respingă apelul declarat și să mențină hotărârea primei instanțe.

84. **Compensarea cheltuielilor de judecată în apel:** În conformitate cu prevederile art. 94 Cod de procedură civilă al RM, ținând cont de faptul că instanța de apel respinge apelul declarat, iar partea intimată nu a înaintat cereri proprii privind compensarea cheltuielilor de judecată, Colegiul civil constată că, la adoptarea deciziei în apel, nu există temei de compensare a cheltuielilor de judecată în instanța de apel.

85. În conformitate cu prevederile art. 385 lit. a), art. art. 389 – 390 Cod de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, –

D e c i d e :

Se respinge apelul declarat de Corobca Ion.

Se menține hotărârea Judecătoriei Hîncești sediul Ialoveni din 04 septembrie 2025, pronunțată în cauza civilă intentată la acțiunea civilă înaintată de Corobca Adriana către Corobca Ion cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținere.

Decizia integrală se întocmeşte în termen de 45 de zile lucrătoare de la pronunţarea dispozitivului deciziei şi se publică pe pagina web a instanţei judecătorești.

Decizia este definitivă din momentul pronunţării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere şi nu poate fi restabilit.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul – Ana Panov

Judecătorii – Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan

Actul judecătoresc este public și poate fi accesat pe pagina
web a instanței www.cac.instante.justice.md.